

رشد شناختی در دوره نوجوانی

مهم‌ترین تغییرات رشد شناختی دوران نوجوانی عبارت است از: فرضیه‌سازی، توجه‌گزینشی و شکل‌گیری فراحافظه.

پردازش غالب نوجوانان مفهومی (فهم و درک از شیء) است؛ در حالی که پردازش کودکان ادراکی (حسی و فیزیکی) است.

در حالی که مبنای استدلال کودکان واقعیت‌های عینی و ملموس است، در نوجوانان بروز قوه استدلال و شکل‌گیری تفکر فرضیه‌سازی و احتمال‌گرا رخ می‌دهد.

توجه کودک پراکنده ولی توجه نوجوان گزینشی‌تر است.

در حالی که کودک مفید بودن کالا را به اندازه و رنگ آن نسبت می‌دهد، نوجوان فایده‌مندی یک کالا را بر اساس ماندگاری و کیفیت می‌سنجد.

از آنجایی که نوجوان به انتقاد دیگران حساسیت دارد، بهتر است در حضور نوجوان از دیگران عیب‌جویی نشود.

با توجه به احساس منحصربه‌فردبودن اغراق‌آمیز نوجوان باید ویژگی‌های منحصربه‌فرد نوجوانان را پذیرفت تا در زمان مناسب دیدگاه متعادل‌تری ایجاد شود.

روانشناسی ۲

در راستای آرمان‌گرایی و عیب‌جویی نوجوان باید به وی کمک کرد تا دریابد جوامع و افراد، آمیزه‌ای از محاسن و معایب هستند.

با توجه به مشکل در تصمیم‌گیری روزمره به جای نوجوانان تصمیم‌گیری نشود و تصمیم‌گیری کارآمد الگوی تصمیم‌گیری آنان باشد.

مدرسه مجازی اینو